

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2007-152-1010
Dok.: LBN42611

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 2989 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål:

”Vil ministeren vurdere, hvorfor politibetjente i stigende grad ikke er til stede, når de skal vidne i retssager, og i hvilket omfang dette påvirker domsafsigelserne, samt om dette er et problem, der vil blive afhjulpet med politireformen, idet de større enheder kan sikre mere hensigtsmæssig vagtplanlægning?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelser fra Rigspolitichefen og Rigsadvokaten, hvortil der henvises.

Rigspolitichefen har oplyst:

”Rigspolitiet modtager hvert år et antal indberetninger om, at polititjenestemænd er udeblevet som vidner i retten uden lovligt forfald.

Fremmøde i retten er en tjenesteplicht, og politividners udeblivelse uden lovligt forfald betragtes som en tjenesteforseelse, der som udgangspunkt giver anledning til disciplinær forfølgning.

Rigspolitiet har på denne baggrund fastsat retningslinier for behandlingen af disciplinærsager, hvor polititjenestemænd udebliver som vidner uden lovligt forfald.

Rigspolitiet har i 2006 behandlet 18 disciplinærsager som følge af udeblivelser fra retsmøder. I perioden fra 2000 til 2006 har antallet af årlige indberetninger været svingende med 11 sager som det laveste (2004) og 25 som det højeste (2005). De nævnte tal viser, at der ikke er tale om et stigende problem.

Det kan endvidere oplyses, at den indkaldte polititjenestemand selv er ansvarlig for at efterleve indkaldelsen og give møde i retten. Udeblivelserne skyldes i langt hovedparten af sagerne forglemmelse hos den indkaldte polititjenestemand. I enkelte tilfælde kan udeblivelsen dog tillige skyldes, at der ved vagtplanlægningen på tjenestestedet ikke er taget hensyn til vidneindkaldelsen. Rigspolitiet har derfor ved flere lejligheder fundet anledning til at henstille til politikredsene, at der lokalt fastsættes retningslinier for, hvorledes såvel den indkaldte medarbejder som tjenestestedet skal forholde sig, når en medarbejder modtager en vidneindkaldelse.

Det er Rigspolitiets forventning, at den øgede fokus på området vil medføre et fald i antallet af tilfælde, hvor polititjenestemænd uden lovligt forfald udebliver som vidner i straffesager.”

Rigsadvokaten har oplyst:

”Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at antallet af sager, hvor politiet ikke vidnede i retten, selv om de var indkaldt, er stigende i de senere år. Det fremgår endvidere af begrundelsen, at en universitetslektor har udtalt, at dette alt andet lige vil føre til flere frifindelser.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at et vidnes manglende fremmøde som udgangspunkt fører til udsættelse af domsforhandlingen i sagen med henblik på en fornyet indkaldelse af vidnet.

Hvis en polititjenestemand, der er indkaldt som vidne i en straffesag, ikke møder i retten for at afgive vidneforklaring, vil sagen således normalt blive udsat og fortsat på et senere tidspunkt, hvor den pågældende afgiver forklaring. I nogle tilfælde vil det være muligt at holde en pause i domsforhandlingen, indtil vidnet kommer til stede, således at en udsættelse af sagen ikke er nødvendig.

Det kan også forekomme, at anklageren i den konkrete sag vurderer, at der ikke er behov for at føre det pågældende vidne, og derfor frafalder vidnet. Det kan f.eks. skyldes, at andre forklaringer eller beviserne i øvrigt under domsforhandlingen skønnes at have givet tilstrækkeligt grundlag for en domfældelse også uden en forklaring fra det vidne, der er udeblevet. I disse tilfælde bliver sagen afgjort uden, at det pågældende vidne har afgivet forklaring.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at det næppe kan antages at forekomme i praksis, at der sker frifindelse alene af den grund, at en polititjenestemand ikke har givet møde som vidne. Jeg er dog ikke bekendt med de konkrete straffesager, hvor politifolk er udeblevet som vidner, ligesom jeg ikke er bekendt med, om nogle af disse sager er endt med frifindelser.”

Jeg har samtidig med denne besvarelse sendt Rigspolitiets rundskrivelse af 15. april 2005 om behandling af forhold, hvor polititjenestemænd trods forkyndelse er udeblevet som vidner i retten, og rundskrivelse af 12. april 2006 om procedure for håndtering af vidneindkaldelser til polititjenestemænd direkte til spørgeren.

